

la demanda de Festa Nacional abans que es fes oficialment; els folkloristes que en una o altra fase del procés han donat un cop de mà, i els mitjans de comunicació que han permès fer-la conèixer arreu.

La Fia-faia és avui baganesa i cerdanyolenca, per origen i per qui la celebra, però ja se la senten una mica seva i l'estimen

bona part de la comarcans, i a més és nacional, no només d'una manera oficial i reconeguda, sinó que té un espai, una presència en l'ànim de cada dia major nombre de catalans.

Hem d'estar orgullosos de pertànyer a la comunitat que li dóna vida i la conserva. Si la Fia-faia és viva, es refà i té embranzida, és perquè Bagà i

Sant Julià de Cerdanyola són vius i tenen embranzida.

Notes

- (1). Rumbo, Albert: "Festes d'Interès Nacional", *Regió 7*, 12/06/1999; en Jan Grau ho havia apuntat en els diàlegs i Josep Ureña manifestà la demanda públicament i ho convertí en objectiu principal de l'Associació de la

- Fia-faia, nascuda aleshores.
(2). Tres entrevistes en les que intervingueren per part nostra: Nicolàs Viso, Joan Soler, Jordi Planes i jo mateix. Pel Centre foren: Josefina Roma, Bienve Moya, Eloi Miralles, Salvador Palomar, Ramon Fontdevila i Teresa Clotet.

Xavier Pedrals Costa

DOSSIER

SALVADOR REDÓ

Concurs de fotografia

La Fia-Faia és un caramel per als fotògrafs; els concursos de Bagà i de Sant Julià de Cerdanyola agrupats sota una mateixa convocatòria donen sortida, són una finestra a la seva feina. No és fàcil fotografiar les faies: fred hivernal abans de començar, calor infernal a les places, fum i foc, moviments sobtats; si fa vent el fum creix i es torna enemic dels ulls i de la càmera. Però cada any augmenta el nombre de fotògrafs que, empesos per la màgia de la

festa, s'atreveixen a desenfundar i a perseguir la imatge amb la qual volen resumir el farciment d'emocions.

A través de les diverses edicions, hem vist com el tractament de la festa ha variat. Les primeres imatges que vam jutjar eren registres de la festa sense més; any rera any, s'han incorporat les noves tecnologies en el tractament de les fotografies. Del paper químic al digital, de la pel·lícula a la targeta de memò-

ria, del revelat a la impressora de sublimació, de l'amplidora al photoshop. L'atreviment, en algunes propostes, ha substituït la naturalitat, la fantasia hi ha fet acte de presència. A vegades les imatges són interessants, en altres ocasions, un excés de tractament les fa massa fantosiques.

Lliurament de premis del concurs fotogràfic 2010.

AUTOR: JUDIT PUIG

La feina del jurat és intentar destriar. El criteri és que les fotografies premiades parlin per elles mateixes; que la situació sigui identificable amb la festa, que no pugui ser confosa amb cap altra manifestació on intervingui el foc. Busquem bones imatges i que siguin ambaixadores de la Fia-faia, que puguin ser-ne icones. Han de ser tècnicament bones i han de dir-nos alguna cosa. Importa el resultat final.

Les propostes que ens arriben al jurat són diverses: visions de la festa que van des de la fotografia pensada prèviament, com la clàssica imatge del pas de les torxes pel pont sobre el Bastareny, a les més oníriques en què només el foc ocupa tota la superfície del paper; un foc que dansa amb vida pròpia, o fotografies de reportatge en què el protagonisme és de la gent. Aquestes són les que a mi més m'agraden, probablement per deformació professional; es tracta però de valorar el conjunt, posar-ho en comú, parlar-ho amb els companys de jurat i finalment prendre partit i votar. El veredict final és sempre solidari; hi ha més veritat en la suma de les diverses propostes que no pas en una de sola.

Salvador Redó i Martí

Redactor en cap responsable del departament de fotografia de Regió7.

